

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 april 2012
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
de Pest Megyei Bíróság — Hongarije) — Nemzeti
Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt**

(Zaak C-472/10) ⁽¹⁾

**(Richtlijn 93/13/EEG — Artikel 3, leden 1 en 3 — Artikelen
6 en 7 — Consumentenovereenkomsten — Oneerlijke bedin-
gen — Eenzijdige wijziging van voorwaarden van overeen-
komst door verkoper — Namens consument door bij nationale
regeling aangewezen instantie ingestelde verbodsactie in alge-
meen belang — Vaststelling van oneerlijk karakter van
beding — Rechtsgevolgen)**

(2012/C 174/08)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Pest Megyei Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Verwerende partij: Invitel Távközlési Zrt

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Pest Megyei Bíróság — Uitlegging van artikel 3, lid 1, juncto de punten 1, sub j, en 2, sub d, van de bijlage, en artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29) — Beding op grond waarvan de verkoper de voorwaarden van de overeenkomst eenzijdig kan wijzigen zonder geldige reden en zonder expliciete beschrijving van de wijze waarop de prijs wordt aangepast — Oneerlijke karakter van het beding — Rechtsgevolgen van de vaststelling van het oneerlijke karakter van het beding in het kader van een actio popularis

Dictum

1) Het staat aan de verwijzende rechter om, in het kader van een verbodsactie in het algemeen belang die namens de consumenten is ingesteld door een bij de nationale wettelijke regeling aangewezen instantie, gelet op artikel 3, leden 1 en 3, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, het oneerlijke karakter te beoordelen van een beding in de algemene voorwaarden van consumentenovereenkomsten waarin een verkoper in een eenzijdige wijziging voorziet van de met de te verstrekken dienst verbonden kosten zonder duidelijk de wijze van vaststelling van die kosten, noch een geldige reden voor die wijziging te specificeren. In het kader van die beoordeling dient de verwijzende rechter met name na te gaan of, in het licht van alle bedingen in de algemene voorwaarden van de consumentenovereenkomsten waarvan het betrokken beding deel uitmaakt, alsook in het licht van de nationale wettelijke regeling die de rechten en plichten bepaalt welke eventueel bovenop de rechten en plichten in de betrokken algemene

voorwaarden gelden, de redenen waarom of de wijze waarop de met de te verstrekken dienst verbonden kosten worden aangepast, op een duidelijke en begrijpelijke manier zijn gespecificeerd en of de consumenten, in voorkomend geval, het recht hebben om de overeenkomst te beëindigen.

2) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13, juncto artikel 7, leden 1 en 2, van deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat:

— het zich er niet tegen verzet dat de vaststelling van de nietigheid van een oneerlijk beding in de algemene voorwaarden van consumentenovereenkomsten in het kader van een in artikel 7 van de genoemde richtlijn bedoelde verbodsactie in het algemeen belang, die namens de consumenten door een bij de nationale wettelijke regeling aangewezen instantie tegen een verkoper is ingesteld, overeenkomstig de genoemde regeling gevolgen heeft ten aanzien van alle consumenten die een overeenkomst met de betrokken verkoper hebben gesloten waarop dezelfde algemene voorwaarden van toepassing zijn, daaronder begrepen de consumenten die geen partij waren bij de verbodsactie;

— wanneer het oneerlijke karakter van een beding in de algemene voorwaarden van overeenkomsten is erkend in het kader van een dergelijke procedure, de nationale rechter daaruit, ook in de toekomst, ambtshalve alle door het nationale recht bepaalde consequenties dient te trekken opdat dit beding de consumenten die een overeenkomst met de betrokken verkoper hebben gesloten waarop dezelfde algemene voorwaarden van toepassing zijn, niet bindt.

⁽¹⁾ PB C 346 van 18.12.2010.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 april 2012 —
Europese Commissie/Koninkrijk der Nederlanden**

(Zaak C-508/10) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2003/109/EG — Status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen — Aanvraag voor status van langdurig ingezetene — Aanvraag voor verblijfsvergunning in tweede lidstaat, ingediend door onderdaan van derde land die in eerste lidstaat reeds status van langdurig ingezetene heeft verkregen, of door een van zijn gezinsleden — Bedrag van door bevoegde autoriteiten gevraagde leges — Onevenredigheid — Belemmering voor uitoefening van verblijfsrecht)

(2012/C 174/09)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Condou-Durande en R. Troosters, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. M. Wissels en J. Langer, gemachtigden)